

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/144/2018
Identifikačné číslo spisu: 5416202205
Dátum vydania rozhodnutia: 19.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Petříková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5416202205.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne K. P., bývajúcej v X., zastúpenej JUDr. Michaelou Pagáčikovou, advokátkou so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského č. 47, proti žalovanému T. P., bývajúcemu v X., zastúpenému JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom v Podbieli č. 177, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, vedenom na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 9 C 41/2016, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 11. októbra 2017 sp. zn. 7 Co 245/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 11. októbra 2017 sp. zn. 7 Co 245/2017 zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 22. júna 2017 č. k. 9 C 41/2016-483, ktorým súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne a žalovaného; a vec mu vrátil na ďalšie konanie.
2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 421 ods. 1 písm. a/ a písm. c/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Podľa jej názoru je uznesenie odvolacieho súdu nesprávne, nezákonné, resp. nemajúce oporu v platnom práve, nakoľko odvolací súd vec nesprávne právne posúdil tým, že s a nesprávne vysporiadal s aplikáciou niektorých relevantných ustanovení CSP. Poznamenala, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje v celom rozsahu za správne a zákonné, tak po vecnej stránke ako aj právnej a taktiež jeho procesný postup pri uplatnení sudcovskej koncentrácie konania, s ohľadom na dlhodobú nečinnosť a pasivitu žalovaného. Uviedla, že odvolací súd nesprávne interpretoval § 153 CSP ako aj ďalšie ustanovenia zákona zakladajúce princíp rovnosti strán a princíp legitímnych očakávaní strán v súdnom procese ako súčasť práva na spravodlivý proces a práva na rýchle a efektívne konanie a rozhodnutie vo veci. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na nové konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadala o odklad vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu.
3. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako vecne správne potvrdil a dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu.

6. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. V danom prípade žalobkyňa prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP.

7. V zmysle § 421 ods. 1 písm. a/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

8. V zmysle § 421 ods. 1 písm. c/ CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

9. Základným (a spoločným) znakom rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo o rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 CSP irelevantné, či k dovolateľom uvádzanému dôvodu prípustnosti dovolania došlo alebo nedošlo.

10. Žalobkyňa dovolaním napadla uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - žalobkyne a žalovaného. Uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu potvrdzujúcim alebo zmeňujúcim rozhodnutie súdu prvej inštancie (viď aj publikáciu *Civilný sporový poriadok*, Komentár, C. H. Beck, Praha, 2016, str. 1380 a 1381).

11. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd uzatvára, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP prípustné. Dovolací súd procesne neprípustné dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľkou namietanému dovolaciemu dôvodu.

12. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.